

A cél: megismerni a világmindenség titkait

Sarah Bartlett: 100 szimbólum az univerzum titkairól

Gyanítható, hogy amióta az emberi faj önnön tudatára ébredt, azóta próbálja az őt körülvevő környezet elemeinek eredetét és hatásaik okait kipuhatolni. Minekutána azonban a legtöbb esetben nem jön rá a cáfolhatatlan válaszra, évezredek óta nem ismeri fel számtalan jelenség és megtapasztalt élmény hátterét, a természet gyönyörű és egyben bonyolult összefüggéseiből adódó megnyilvánulásvariánsokat, ezért a maga megnyugtatóra szükségét érzi, hogy kitaláljon háttértörténeti indoklásokat. Mára rengeteg természeti jelenségnek, a világegyetem néhány törvényszerűségének is közismert a tudományos szintű leírása. De ez korábban hiányzott annak dacára, hogy évezredekkel ezelőtti időkből is maradtak ránk csillagászati szövegek, filozófusok és mások, okfejtő szándékú emberek írásai. Mármost miután mindig voltak olyanok, akik elmélyülten törték a fejüket az eredetkeresésen, szerte a Földön seregnyi „megoldás” született. Ennek következtében szinte ahány ember, annyi útvonalat tapostak a megfejtések irányába.

Közülük mutat be Sarah Bartlett egy jókora csokorra valót. A kiadvány flexibilis, cérnafűzött, fényes felszínű, és húsz fényképrészlettel színessé tett, füles borítója 256 oldal tartalmat rejt. (A 2015-ös eredeti, angol nyelvű kötet címe: *The Secrets of the Universe in 100 Symbols*.) Az első fülön témafelvilantó szöveg olvasható, a hátsón a szerzőről van egy rövid bemutatás, továbbá a borító és a hátlap képei-
nek forrásai. Habár olvasottnak tartom magam, rengeteg olyan ismerettel lettem több e könyv által, amelyekről ezen írásmű elolvasása előtt sosem hallottam.

A különböző népek számos istenére, a teremtésre, az univerzumra, az emberi érzékek által megtapasztaltakra vonatkozó régi ismereteket, hitvilágok gondolatosságát villantja fel. Sok információt kap az olvasó a hinduizmus, a buddhizmus, a kereszténység, az iszlám, az amerikai indiánok szellemvilága, a vudu, vagy éppen a sámánok világáról. Olvashatunk arról, hogy fajunk idestova legalább 6000 éve rajzol ötágú csillagokat, és hozzá azt is megtudhatjuk, kezdetben mit szimbolizáltak velük. Tudták, hogy van egy bizonyos geometriai minta, ami egyesek szerint lényegében a világegyetem tervrajza? És hogy a kelta mitológia szerint mik a szellemvilág kapui? Visszarepítenek az oldalak a vadászó-gyűjtögetők időszakának sziklarajzaihoz, az ausztrál őslakosok teremtésszellemeihez, az ókori egyiptomi hitvilághoz, mezopotámiai, görög, maja, hindu istenségekhez, japán és kínai istenekhez. Bemutatásra kerülnek egyes népek számára szimbólumértékkel bíró vi-

rágok, madarak... A szerző leír egy japán babonát, mely szerint, ha egy a szobába berepülő pillangó megpihen a bambuszparaván mögött, akkor az ott élő embert meglátogatja valaki, és hogy ki, azt lásd a könyvben. A sok fotó közül az egyik egy Afganisztánban lelt ereklyetartót mutat be, melyen az ismert legrégebbi glória-ábrázolás díszleg. A hithű zsidók által a reggeli ima során a fejen viselendő rituális tárgyat szintén bemutatja Sarah Bartlett. Olyan fölöttébb titokzatos tárgyakról, leletekről is ír, mint például a Voynich-kézirat és a Pompei területén talált Sator-négyzet. Ismereteket nyújt a legkülönbélebb keresztkekről. Helyet kaptak az oldalakon az egyiptomi hieroglifák és a sumér ékírás. Mint minden fő témát, a szvasztika 10 000 éves történetét is két oldalon ismerteti. Kiderül továbbá, hogy melyik a legszentebb szó (hang) több vallásban is. Feltárul a navahó indián népcsoport homokfestő világa. Talán meglepőnek tűnhet, de még a Fibonacci-számsor és a végtelen jele is említettik, miként a Vitruvius-tanulmány is. Ha azonnal kellene válaszolni, tisztelt olvasóim, vajon tudnák, hogy mi az, ami egyszerre minden és semmi? A válasz a 156–157. oldalon található.

Mint fentebb említettem, mára nem egy természeti jelenség tudományosan megvizsgáltatott, és ezek alapján születtek magyarázatok. Ez azonban okvetlenül kiegészítendő azzal, hogy a természet sokrétősége folytán azt sem szabad teljesen kizárni, hogy lehetségesek egyéb magyarázatok is. Elvégre lehet, sőt számos esetben szinte biztosra tehető, hogy a vonatkozó kutatási eredmény is csupán egy lehetséges megoldást fejtett meg, írt le, olyat, amit a 21. századbeli tudásszint elfogadhatónak vél, de akár néhány évtizeden belül eljuthat valaki más irányú megoldásra.

A sok – különféle istenséget, jelenséget, történetet jelképező – szimbólumot, motívumot, tárgyat egy kötetben belül értelemszerűen lehetetlen teljes alaposággal bemutatni, de arra tökéletesen megfelel és bőven elegendő, hogy rámutasson a világ sokszínűségére és a még szerteágazóbb értelmezési kísérletekre – mely próbálkozások napjainkban is folyamatosak. Természetesen. Hiszen még bőven vannak a természetnek rejtélyei. Ezért ne csodálkozzunk eleink gondolatvilágának sokrétőségén, a mítoszok, a vallásos és egyéb töltetű magyarázatok hallatán. Ők is azt tették, amit mi teszünk most: az adott kor ismereteihez és a lehetőségekhez mérten igyekszünk megérteni mindazt, ami körülöttünk van. Azt eldönteni pedig lehetetlennek tűnik, hogy vajon nekünk jobban igazunk van-e, közelebb lehetünk-e az igazsághoz, mindenképp alapjához, a kezdethez, a kiindulásnál jelen levő parányi részecskéhez és az „indítóhoz”, mint az évezredekkel korábbi emberek. Sokak szerint az alapkérdés: egy kezdet volt-e egyáltalán? És akkor már ugyancsak válaszra vár, hogy mi volt a semmi és a starter előtt? Kérdések kérdéseket szülnék, a válaszok meg talán mindig *odaát* maradnak. És ki tudja, az is lehet, hogy jobban járunk, ha örökké így marad. Amennyiben van mindörökké. No lám, megint egy kérdés, amire kigondolhatók különféle elméletek. Igaz, abban biztosak lehetünk, hogy erre a választ fajnánk sosem fogja megtudni.

A teljes kép kedvéért, mivel akadnak, néhány mondat a negatívumokról. Eké-
ként említhető, hogy – noha az első fülön olvasható szöveg szerint – a könyv
kronológiailag rendezett útmutató, ez így nem pontos, mert a négy fejezetre (A
természeti világ, Az isteni világ, Jelek és rendszerek, A misztikus világ) osztott mű
harmadik szakasza helyenként kusza sorrendet követ. Az egyik oldalon két fotó
szövegezése felcserélve szerepel, egy másik helyen egy kép mintha fejjel lefelé
lenne – ezek azonban nagy valószínűséggel nem a szerző hibái. Nem az egész
oldalak fehérek, felső részük különböző kiterjedésig különféle színes alapú, ami-
re ráadásul mintázat is került (négy fejezet, négy minta); ám némelyik szín és
mintázat párosítása kifejezetten a kellemes olvashatóság élménye ellen van. A
magyar kiadáson dolgozók figyelmetlenségéből adódóan a szöveg nyelvtanilag
több helyen hibádzik. Ezekről eltekintve, kizárólag a tartalmat nézve, remek és
bőséges olvasnivaló, amit nem kell feltétlenül az elejétől haladva olvasni, bárhol
fellapozható, hiszen egy-egy oldalpárra elegendő néhány perc.

Értelemszerű, hogy e könyv soraiból sem ismerhetjük meg a világmindenség
minden titkát. Inkább csak arra vállalkozott a szerző, hogy információk garma-
dáján keresztül megkísérli bemutatni, hogy az emberiség a háta mögött hagyott
évezredek során miféle magyarázatokkal állt elő, miképpen igyekezett értelmez-
ni a külvilágot.

*(Sarah Bartlett, 100 szimbólum az univerzum titkairól,
Bioenergetic Kiadó Kft., Budapest, 2016)*



Ferdics Béla: *Akadály X*, 2019, tölgyfa, faág, madzag